

Σε αντίθεση με τον **passato prossimo** (prossimo = πλησίον, εγγύς), ο **passato remoto** (remoto = απομακρυσμένος) δηλώνει ενέργεια που πραγματοποιήθηκε και ολοκληρώθηκε στο παρελθόν, τα αποτελέσματα της οποίας δεν έχουν καμία σχέση με το παρόν:

Dante **morì** in esilio.
Petrarca **nacque** ad Arezzo.
Costantinopoli **cadde** nel 1453.
La prima bomba atomica **scoppiò** a Hiroshima.

Δεν είναι δυνατόν να γίνει σαφής χρονική οριοθέτηση μεταξύ των δύο χρόνων, δηλαδή δε μπορούμε να πούμε με ακρίβεια πού τελειώνει η δράση του **passato prossimo** και πού αρχίζει εκείνη του **passato remoto**. Για παράδειγμα, αναφερόμενοι σε γεγονότα που συνέβησαν στο μακρινό παρελθόν, αλλά οι συνέπειές τους ισχύουν και στο παρόν, χρησιμοποιούμε **passato prossimo**:

I Romani **hanno costruito** strade che si usano tuttora.

Στην επιλογή του χρόνου υπεισέρχεται κάθε φορά ένας παράγοντας αμιγώς προσωπικός, ο παράγοντας του ομιλητή, ο οποίος εκθέτει τα γεγονότα σύμφωνα με τη σχέση που θέλει να έχει με αυτά:

Ho **conosciuto** mia moglie nel 1990.

■ Γνώρισα τη γυναίκα μου το 1990.

«Άλλοτε, "κρατάει" σκόπιμα το γεγονός σε απόσταση, παρότι ο χρόνος που μεσολάβησε είναι πολύ μικρός:

Ieri sera **vidi** un ubriaco.

■ Χθες το βράδυ **είδα** έναν μεθυσμένο.

Τελικά, η χρήση του **passato remoto** πολλές φορές είναι περισσότερο θέμα επιλογής "ύφους" του ομιλητή και λιγότερο μια "υποχρέωση" καθορισμένη από γραμματικούς κανόνες. Χρησιμοποιείται κυρίως στο γραπτό λόγο, αλλά και στον προφορικό, όταν ο ομιλητής επιθυμεί να προσδώσει ένα πιο επίσημο τόνο στα λεγόμενά του. Παρ' όλ' αυτά, τα τελευταία χρόνια, ιδιαίτερα στη βόρεια Ιταλία, ο **passato remoto** έχει αντικατασταθεί από τον **passato prossimo**.

Σχηματισμός

Ως απλός χρόνος ο **passato remoto** σχηματίζεται από το θέμα του απαρεμφάτου και τις καταλήξεις της αντίστοιχης συζυγίας. Για τα ομαλά ρήματα οι καταλήξεις είναι:

	Α' ΣΥΖΥΓΙΑ	Β' ΣΥΖΥΓΙΑ	Γ' ΣΥΖΥΓΙΑ
	-ARE	-ERE	-IRE
io	- ai	- ei (-etti)	- ii
tu	- asti	- esti	- i
lui / lei / Lei	- ò	- è (-ette)	- immo
noi	- ammo	- emmo	- iste
voi	- aste	- este	- irono
loro, Loro	- arono	- erono (-ettero)	

Passato remoto

io ebbi

tu avesti
egli ebbe
noi avemmo
voi aveste
essi ebbero

io fui

tu fosti
egli fu
noi fummo
voi foste
essi furono

io andai

tu andasti
egli andò
noi andammo
voi andaste
essi andarono

io feci

tu facesti
egli fece
noi facemmo
voi faceste
essi fecero

io stetti

tu stesti
egli stette
noi stemmo
voi steste
essi stettero

io diedi

tu desti
egli diede
noi demmo
voi deste
essi diedero

Esercizio sul PASSATO REMOTO del verbo "avere"

- Loro non (avere) _____ l'occasione di venire a trovarci
- Nel lontano 1950, i nostri genitori (avere) _____ l'idea di andare in Venezuela
- Noi non (avere) _____ l'opportunità di frequentare l'università.
- Dante (avere) _____ vari figli
- Io non (avere) _____ mai il tempo di studiare
- Marcello (avere) _____ numerosi incarichi prestigiosi

Capitolo 1

Una volta, a sei anni, mi capitò di trovare un'immagine bellissima, in un libro sulla foresta primordiale, dal titolo *Storie Vissute*. Era il disegno di un serpente boa intento a ingoiare una tigre. E questa è una copia:

Nel libro c'era scritto: "Il boa ingoia la preda tutta intera, senza masticarla; dopodiché non riesce più a muoversi e dorme per sei mesi di seguito, il tempo della digestione".

Pensai a lungo alle avventure della giungla. Tracciai con una matita colorata il mio primo disegno. Il mio disegno numero 1. Era così:

Mostrai la mia opera d'arte ai grandi, e chiesi loro se quel disegno li spaventasse.

Mi risposero: «Perché mai dovremmo aver paura di un cappello?», lo però non avevo mica